

Selmeczbányai Híradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felolós szerkesztő:

VÖRÖS FERENCZ.

Kiadók:

JOERGES ÁGOST ÖZV. és Fia.

A lapot illető szellemi közlemény a szerkesztőre, az anyagi rész pedig a kiadókra ezimendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 50 krral több.

Magánhirdetéseik megállapodás szerint számítatnak.

Nyilt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélgdíj minden hirdetésért 30 kr.

Kéziratok nem adának vissza.

Tűzoltó egyesületünk életéből.

Önk. tűzoltó egyesületünk múlt évi működéséről Bernhard Adolf egyesületi elnök következő jelentést terjesztett az egyesület múlt vasárnap megtartott közgyűlésére:

Tisztelt Közgyűlés!

Egyesületünk működésének lefolyt 18-ik évéről van szerencsém a tisztelt közgyűlésnek a következőkben előterjesztést tenni.

Visszatekintve lefolyt évi ténykedésünkre ismét elmondhatjuk „betöltődött tisztedet,” — mert kiki megfelelt kötelességének, — mely tény kétségtelen bizonyítéka annak, hogy a lelkesedés jótékony ügyünkért arra indít mindnyájunkat, hogy nehéz feladatunk megoldására tevékenységünket s áldozat készségeinket a humanus célnak szenteljük; — miért is kötelességemnek ismerem az egyesület t. cz. összes tagjainak figyelmét előmozdításra hálás köszönetemet nyilvánítani.

Egyesületünknek a lefolyt év végével maradt tagjai szám szerint, és p. az 1889. év végével volt:

1. alapító tag	15
2. segélyező tag	152
3. működő	92
4. dísztag	10
Összesen	269

1890. évben pedig:

a) alapító tag	15
b) pártoló tag	134
c) működő tag	101
d) dísz tag	10
Összesen	260

s így az 1889. év végével maradt 269 taggal szemben az 1890. évben apadás 9 tag; és p. elhalálozás folytán 4 és elköltözés folytán 5.

Áttérve most egyesületünk humanus céljaira, örömmel jelezhetem, hogy az elmúlt év folyamán a gondvi

selés szeretett városunkat megkímélte az elemi csapásoktól, mert habár tüzesetek fordultak is elő, melyeknél tagjaink mint tüzoltók szokott buzgósággal s öntudatos feláldozással működtek, ezek sem okoztak nagyobb kárt. A városban és környékén kiltott tüzesetek a következők u. m.:

1. tetőtűz 5
2. kéménytűz 1
3. vaktűz-jelzés pedig 1

a lefolyt évben egy rendes közgyűlést, 5 választmányi ülést, 2 század ülést, 7 tiszti ülést tartotunk, gyakorlatot pedig a gyakorló téren 7-szer; — ezen kívül kivonult a működők csapatja kétszer temetésre és egyszer a polgári dal- és zenekör zászló szenteléséhez.

Kötelességemnek tartom a fő- és alparanesnok uraknak az év folyamán a működő tagok irányában kifejtett buzgó tapintatos eljárásukért, nemkülömben összes tüzoltóinknak buzgó tevékenységükért s példás összetartásukért hálás köszönetemet nyilvánítani, azon kívánságnak adva kifejezést, hogy polgártársaink elismerése kísérje tüzoltóink működését továbbra is.

A fentebbiekben egyesületünk munkálkodását jelentve be a közgyűlésnek, áttérek ezennel egyesületünk anyagi állapotának vázolására, melyre nézve a következő számbeli adatok szolgáljanak.

Az egyesületi pénztár forgalma a következő:

I. Bevétel.

1. 1889. évi pénztári maradvány	38 frt 78 kr.
2. tagsági díjak	359 „ 80 „
3. bál tiszta jövedelme	30 „ — „
4. városi segély	250 „ — „
5. adományok (takpenzt. és néplank)	70 „ — „
6. régi „Érmek”-ért	12 „ 05 „
7. a takarékpénztárnál elhelyezett betétekből visszatartva	350 „ — „
Összesen	1110 frt 63 kr.

prinezipálisom tárgyaláson volt, én meg bodor füstötök eresztettem „extra” dohányából, melylyel csak jól becsapott klienseit szokta vala kínálgatni — vigasztalásköppen s azon merengtem, honnan pumpolhatnék pénzt frakkom kiváltására, melyet — úgy gondolkozva, hogy értékpapírként jobban gondját viselhetem, még a mult farsang után nevelésbe adtam egy szolid zálogintézetbe. Egyszerre azonban halk kopogás riaszta fel kellemetlen töprengéseimből. Fortissimo „lehet”-et kiálték, mert hát ily félnék csak valami bagatell kliens kopogtathat. Mily nagy volt azonban meglepetésem, midőn sikkesen öltözött, esnős, szőke hölgy lebogett előm s köszönt mosolyogva. Bosszankodva bár, de némiképp kiengesztelődve vetém el az cigarettám s helylyel megkínálva, leglágyabb hangomon kérdém: „miben lehetek szolgálátára”?

— „K ügyvéd urat keresem” — szólt.
 — „Én vagyok az”
 — „Igen örülök” — szólt közbe, nem engedve kimondanom a sokat hűtőző „adjunktusa” szót. Bár rettenetesen szarkoltam, hogy a princezi véletlenül haza toppan s akkor egy reneteg dorogatoriumnak nézek eléje s a szép hölgyecske haragját is magamra vonom — mégis, nem akarva magamat kompromittálni, tévedésében meghagyám. — „Igen kényes ügyben jöttem”. No erre már megijedtem, ami aztán olyan ábrázatot adott, mint mikor a princezi hallgatja ki az ilyen kényes ügyeket. Ez — ugyilátszott — némi bizalmat öntö az én kliensembe, mert kissé fesztelezve kezdte eszevgni. — „El akarnék válni férjemtől (a hátam kezdett borsózni), mert nem teljesíti férji kötelességeit.” — „Az bizony kényes dolog” — mondok én s meghatva kedvességétől és szépségétől olyan beszédet esaptam — persze pro-, mintha csak a princezi eközösölése ragadt volna rám; de későre járván az idő s tartva a princezi hazajövetelétől, másnapra hulasztottam a további megbeszélést. Volt eszem szem előtt

II. Kiadás.

1. szolgálk béreire	369 frt 63 kr.
2. szerek fentartására	98 „ 74 „
3. fűtésre	19 „ 60 „
4. világításra	3 „ 53 „
5. felszerelésekre	32 „ 75 „
6. érmekre	34 „ — „
7. irodai sztkéségekre	8 „ 05 „
8. telefon megszerzésére	165 „ — „
9. jutalmakra	50 „ — „
10. tűzkár elleni biztosításra	5 „ 08 „
11. országos segélypénztárba fizetve — mint alapító tőke	50 „ — „
12. Utazási költségre	30 „ — „
13. a takarékpénztárba elhelyezve	150 „ — „
14. különféle rendkívüli kiadásokra	87 „ 48 „
Összesen	1103 frt 86 kr.

ezek szerint az összes bevétel 1110 frt 63 kr.
 a kiadás 1103 „ 86 „
 tesz a pénztári maradvány 1890. év végével 6 frt 77 kr.

mely összeg a 1891. évi számadásban bevételbe iratott elő.

Az egyesület vagyoni állapota pedig a következő:

1. a fent kintintetett pénztári maradvány	6 frt 77 kr.
2. a selm. takarékpénztárnál elhelyezett tőke — 1890. év végével — é. p. alapító tőke 600 frt — kr. eladott feeskendő ára 250 „ — „	
3. folyó sztkéségekre	114 „ 10 „ = 964 frt 10 kr.
3. leltárilag kintintetett szerek, felszerelések s egyéb tárgyak értéke	6650 „ — „
Összesen	7620 frt 87 kr.
viszonyítva pedig az 1889. év végével kimutatott vagyonhoz	7505 „ 44 „
mutatkozik szaporodás	115 frt 43 kr.

tartani a princezi tárgyalásait, mert már kaland kínálkozék. Jó ideig tartottak az értekezések s mondhatom, ugyancsak belemelegedtünk a részletekbe.

A princezi azonban egy nap azt konstata, hogy a munka szaporodik, az „extra” dohány meg rettenetesen fogy s gondolkozó ember lévén, csakhamar kinttötötte, hogy a baj esiraja bennem rejlik; azért is — épen hónap vége volt — egynehány kifogás s egy kenetteljes díkezio kísérletében, melynek tartalma a megromlott ifjuság vála, — másnapra kiadta az utat. No ma lesz az utolsó értekezés, gondolám sajnálkozva; de megkapva egy szerencsés gondolatból értekezés közben, azt indítványozám: „Kedves Nagysád (már így szólítám) a dolog igen fontos, ha nines ellenére saját lakásán folytathatnók értekezéseinket, így egyrészt kegyed volna megmentve az idejövétől fáradsagától, másrészt sokkal zavartalanabban értekezhetnénk”. — „Igen jó lesz, de” s homloka elborult. — „Ha férje nem lesz otthon” — szóltam közbe, sejtve a „de” értelmet. A felhő elvonult. S ezentúl nyugodtan értekezések lakásán a szerelmenről s más, a válóperekben előfordulni szokott dolgokról, de — már nem hivatalosan.

Közben a bál is eljött s én látva, hogy az óra a zsebben csak kopik, sőt igen gyakran az ember életét is veszélyeztetni, értékpapírra változtattam s frakkomat a farsang tartamára ismét megtestesítém — elmentem a jogászbába. Itt vála az én kliensem férje is, kivel „csupa véletlenségből” megittam a „brudert” s puzsi pajtasok lettünk.

Masnap ismét értekezék, de a férj álmos lévén, szokotnál korábban jött haza, mi bennünket bizony kissé meglepett; leleményességem azonban nem hagyott eserni. Hozzá rohának: „szervusz, kedves Barátom! eljöttem hogyléted felől tudakozódná a tegnapi bál után, miután azonban nem valál itthon, nód keresére megvártalak s amint látom, igen jó kedvben vagy.”

TÁRCZA.

Beborult . . .

Beborult az ég felettem.
 Szomorúság fája lettem.
 Nehéz már a búmat ága
 De a halál majd levágja
 Nemsokára.

Úgy kell nekem. Mért szerettem!
 Hogy esalódjam szép szemedben?
 S esalfa csókban, szívem árán
 Sirassalak, esapodár lány,
 Kinban, árván?!

Nem siratlak. Kár a könnyért.
 Te esaltál meg, te bűnhődjél!
 Borult is majd megcsalódva,
 Mint lehervadt őszi róza,
 Koporsómrá.

Vagy . . . tán még se! Élji vidáman
 Szerelmemben, boldogságban!
 Hisz — a holtak mélyen hálnak,
 Mély hant alól föl nem járnak
 Vádlok árnyak . . .

És ha mégis Úgy se búsúl,
 Mert bolond az, a ki búsúl.
 Vigadj inkább keservedben,
 Hogy a szíved megrepedjen,
 Megrepedjen!

Apró Béla.

Az én első válóperem.

— Humoreszk. —

Régen volt, másutt volt, Isten neki, elmondom.
 Ügyvédhojtár voltam. Úgy esett a dolog, hogy a

Ezzel kapcsolatban ajánlom, hogy az egyet pénzbeli vagyonáról és szereiről új leltár állíttassék össze, és e leltár a közgyűlés kebeléből bizottság küldessék ki. Visszapillantva most az előadottakra, bátran mondhatom, hogy egyetlenik jövője biztosítva van és pedig az egyleti tagok hozzájárulása valamint a város segélyezése által — miért is köszönetet mondok a tisztelt tagoknak egyetlenik érdekében tett minden szolgálatukért és áldozatkészségükért, részint pedig azon bizalomért, mellyel a tisztelt egyleti tagok egy év előtt a elnökséget és a választmányt megválasztották, — mely elnökség és választmány arra törekedett, hogy ezen bizalomnak eleget tegyen és ma mint megbízatása végnapjára azt minden esorbítás nélkül a tisztelt megbízók kezébe visszahelyezze.

Nem mulasztatom el a tisztelt közgyűlésnek arról is jelentést tenni, hogy a két egyleti jegyző buzgón s pontosan teljesítette kötelességét, valamint hogy a két egyleti szolgálaton rendkívüli szolgálatot is tett külön díjazás nélkül, miért is ennek elismerésül ajánlom — a választmány elhatározása folytán is — hogy a két jegyzőnek egy 20—20 frt azaz 40 frt és a két szolgának egy 5—5 frt jutalomdíj szavazott meg.

Egyidejűleg betérjésem kimutatását azon tüzoltóknak, kik a szolgálati érdemeikre jogosultsággal bírnak s jelentem egyuttal, hogy ezen érdemek megszerzése iránt kellően intézkedtem.

Végül örömmel jelentem, hogy ő méltóság Dr. Báró Roszner Ervin városi főispán úr, ez év folyamán az egylet alapító tagjai közé belepült, mi által egyetlenik iránt nagybecsű rokonszenvének adott kifejezést. Hálas köszönetet mondok ezért ő méltóságának.

Ezzel befejezem évi jelentésemet, s ajánlom, hogy az ide zárt jegyzőkönyvben foglalt választmányi javaslatok tárgyalásba vettessenek, továbbá pedig kívánom, hogy mindazon férfiak, kik a tüzoltóság ügye érdekében fáradoznak s anyagi áldozattal is járulnak egyetlenik fenntartására — a mindenható Isten sokáig őrítse.

Éljenek!

Bernhardt Adolf.

Rosz életbiztosítási risikók. *)

A fiatal és egészséges embernek az életben sok előnye van a többiek fölött; sehol azonban a kor- és egészségi viszonyok oly nagy szerepet nem játszanak, mint az életbiztosításban. Míg a fiatal ember játszva biztosíthatja életét, — ez annál nehezebbé válik, minél inkább előre halad az ember a korban.

De ennél még sokkal jelentőségtelesebb az egészségi állapot az életbiztosításra nézve — mert egészségtelen ember életének biztosítását a biztosító társaságok egyáltalában nem vállalják át.

Bármennyire forceirozza is valamely biztosítótár

*) Dr. Róth Pálnak „Kereskedelmi jog és ismeretek Tára, 3-ik számából.

— „Szervusz, igen örülök, hogy eljöttél, remélem, nálunk vacsorálsz s máskor is megítélsz.”

— „Oh kerek, kerek! . . .” Jókora! lélekztem, hogy ily könnyen elhárítottam egy duellumot s a kedves nő is csakhamar felitalálta magát. Ezentúl minden nap vendég lettem. Kedves kliensem, midőn megtudta kitémet, csak annyit mondott: Ejnye maga hamis, hát így elamított. — De kiengesztelésepen tevő utána: „Ugy-e holnap ismét értekezünk?”

Nemsokára az én barátom a közelgő keresztelőre is meghitt

A válóper természetesen elmaradt, mert a menyecske csak hirtelen haragban gondolta magát rája.

Igy oldám meg első válóperemet. Felperes, alperes, de különösen én, mint felperes védője, valék megelégedve.

Wagner László.

Szeretlek!

(Csevegés.)

Szeretlek!

Bók, amely a nőknek legnagyobb örömet okozza, bár néha haragot tetteknek miatta; szó, amelyet atom mond az atomnak s a napok elragyogják bolygóknak; szó, a melyben játék és komoly való, élet és halál, meny és kárhozat, tett és lélek, ég és föld lebegnek; szó, a mely magában foglalja a skálát a csalagtól a tűzhányóhegy kitöréséig; szó, mely a legszentebb vallás igéje; szó, mely lehet imádság és ördögidézés; szó, melyet legszívesebben hallgat meg az Isten, mert teremtményében őt dicséri.

Szeretlek! te édes teremtés! Selymhajadban talán magától teremtett az a rózsza, a melyet viselsz; homlokod tiszta fehér, tán soha sem mer arra sötét betűket írni a sors; szemed többet beszél nekem az élet örömeiről, mint a lyrai költészetnek összes újjongása; orcaid

szaság az életbiztosítást, annyira nem megy, hogy orvosilag nem kifogástalan egészségének állított embert biztosítana és a biztosító társaságok által e czímen visszatüszített életbiztosítások száma fölötte nagy. Pedig a biztosító társaságok által követett ezen magatartás nem mutatkozik indokoltnak.

Az életbiztosításnál különbséget kell tennünk a pathologiai- és egészségi állapot közt. Az előbbinek halandósági valószínűsége a legrosszabb, az utóbbié a legjobb.

Ámde ezen két állapot közt még számos más egészségi állapot létezik, melyeket kedvezőtlen risikóknak tekinteni nem lehet.

A biztosító társaságok követelményei az emberi egészség tekintetében a lehetetlenség határait majdnem elérik. Vegyük csak azon számos kérdést szemügyre, melyet a vizsgáló orvosnak a biztosítandóhoz intéznie — és az ajánlathoz mellékelnie kell. Alig létezik ember, ki mindezen kérdésekre jóhiszeműleg kedvező választ volna képes adni. A biztosító társaságok tehát nem normális egészségi embereket, hanem olyanokat keresnek biztosításra, kiknek absolute semmi bajuk nincs, soha nem volt és előreláthatólag nem lesz. Pedig kérdjük, nem lehet-e normális egészségi ember az, kinek apja vagy anyja pl. tüdővészben halt meg; szűk-szűkégben kell-e ennek hereditáriusnak lenni? Avagy pl. nem lehet-e a legegészebb ember valaki, ha pár évvel előbb súlyos betegségben szenvedett, de abból kigyógyult? Mindezek teljesen egészséges emberek lehetnek és esetenként jobb risikókat képezhetnek, mint a biztosító társaságok által besorozott emberek.

Ezeket kívül azonban vannak még nem teljesen egészséges emberek is, kik mindazáltal az emberi kor végso határait elérik. Hány gyöngédkedő, vézna, púpos, sánta embert látunk közöttünk mozogni, kik sok egészséges embertársukat túlélik. És ennek meg van a maga oka. A fiatal és egészséges ember erejének tudatában — nem vigyáz életrendjére és egészségére annyira, mint a korosabb vagy gyengébb ember, ki életét gondosabb életrend — és fokozottabb óvatosság által akarja meghosszabbítani. Az ilyen emberek tehát nem képeznek feltétlenül rosszabb risikót, mint a biztosító társaságok által jónak kvalifikált risikók. Ha azonban tényleg rosszabb risikót képeznek, akkor tessék megfelelő nagyobb pramiát és több évi Carrenz-ídot követelni, de az emberiség nagy részét az életbiztosítás jótéteményétől speculatív szempontból megfosztani nem szabad. Woolhouse angol mathematicus egy díjtáblázatot készített a kedvezőtlen életbiztosítási risikók részére, melynek segélyével egy élelmes biztosító társaság olcsó babókat volna képes magának szerezni.

Mi a kérdést felvetettük, mert ha a biztosító társaság a szalmaviskót vagy pl. gyufagyárat, mint rossz risikót a biztosításból nem zárja ki, hanem csak magasabb díjtétel mellett eszközli a biztosítást, — miért zárna ki a rosszabb risikót epen ott, hol a biztosítási intézmény

oly gyöngédek, oly pirosok, mintha a tavasz esőkölt volna össze rózsanyitót mézes ajkaival; termeted olyan, mintha a tündérrálya teremtett volna saját magának.

Szeretlek!

Ez a szó azt mondja annak a tisztá, ártatlan lénynek, a ki éjjel álmában még a szülői nevet susogja csak: hogy én bűnösebbé, én erényesebbé akarlak tenni téged! Én meg akarlak ölni, ujjá akarlak teremteni. Rabszolgád, kényurad akarok lenni!

Mily végtelenséget mozgató hatalom idézi ezt a szót az ajakra! Tovább forr az előzőleg a szívben, mint a világokkal terhes kloasz; de ha kitör, új világ alakulását jelzi, új nappal, új bűnökkel . . .

Ünnepe legyen akkor az ifjúnak, mikor ez a szó ajkairól először elszun. Mert akkor lépett először arra a nagy szinpadra, a melyen Isten a sügő. Akkor hatotta át először a világfentartó napsugár, akkor érzi először a mennynek jóságát, a saját maga nélkülözhetetlenségét, élete nagyszerűségét, magasztosságát.

Talán a természet maga is újjong, midőn ezt a szót kimondod . . .

Hiszen örülhet ennek a mindenség is, mert ebben további fennmaradásának, örökéletének biztató ígérését hallja. Belátja, hogy nem fog kihálni, el a teremtő, folytatják munkáját a szolgálai.

Oh! a szerelem szeme nem vak, midőn úgy rémlik előtte, hogy az ő mánora elragadt mindenre: fényesebben lobog föl a nap, erősebb illatot lehelnek az egymásra boruló virágok, paradicsom úszik a légtelen; angyalok susogó fűvölzetét hozza a szél, szebb dalokat tudnak a madarak, melyek az újjongó, kacagó természet köszönetét tolmácsolják.

* * *

A zene harsog, dallamos ársjai, mint kavargó örvény a behullott virágokat, lázselésen ragadják tova a párokat.

hívásában az ethikai momentum annak tulnyomó elemét képezi?

Ismételjük, mi a kérdést felszínre hoztuk és reméljük, hogy a hazánkban működő szolid biztosító társaságok nem fogják engedni a tétet itt is az amerikai életbiztosító társaságok által elfoglaltatni.

Regényes utazás *)

— Hontból Tornáta. —

A síkságon szíttellett ember, a síkság lakója soha sem lesz képes magát abba a gondolatba bele találni, hogy valjon mi élvezet lehet hegyvidékek közt barmagolni, a hegyvidék lakója ellenben a síksággal nem tud megbarátkozni.

Magába véve mindegyik természetes s abban lejj magyarázatát, hogy a ki egyszer valamiféle hozzászokik, előbb utóbb rabja is lesz.

A hegyvidék lakója nem élvezi a nap felkelte és lenyugta óriás látványait, nem gyönyörködhetik a delibáb bűbájos szépségeiben, a síkság lakója ellenben nem szemlélteti szédítő szikla bérceket vad világot, patakok, források, erdők árnyas helyeit.

Mindegyiknek meg van a maga varázsa mindegyikben a természet fensége, csodás ereje nyilvánul.

Regényes utazás csakis hegyvidéken lehetséges s kétségbevonhatatlanul helyes czímet adtam leírásomnak, mivel utazásom Magyarország legfestőibb, legregényesebb részein történt.

Hontmegye legészakibb részéből indultam ki, innen hol a hegységek egy összetorlódnak, oly tömegben tárnak fel az ember szeme előtt, hogy majd nem arra a gondolatra kell jönni, hogy innen a kiigazodás lehetetlen.

E hegyek közt, melyekben a nemes fémek a legdusabb erekben húzódnak végig, honnan az emberi fáradságtalan szorgalom és munka évszázadok óta rengeteg értéket képviselő kincseket aknázott ki, ismétlem, hogy itt a legfestőbb vidéken, mintegy tervszertileg építve terült el Selmezbánya, az ősi bányaváros, a magyar érzéhség gyöngye.

Valóban egyike a legmeglepőbb látványoknak! Oly szép ez a hely, oly paradicsomi szépséget látunk itt szétszóródva, melyet leírni vagy egy képbe össze foglalni lehetetlen.

A város régi voltánál fogva érdekes, sok épületen századokon keresztül mit sem változtattak, régi várai pedig élénken emlékeztetnek egy letűnt s talán boldogabb korra.

Eltelkintve attól, hogy az egész város majdnem a bánya iparból él (már az egész város alá van aknázza) — Selmezbánya összes szépsége vidékben lelhető fel.

Szép seta ut vezet a kalvária hegyre s valjon ki az, ki legalább említeni nem hallotta volna a selmezi kalváriát? A selmeziek azt mondják, hogy az ő kalvária

*) A május hó 18-iki kiadás emlékeire.

A táncz a társadalom szabályai által szentesített lopás a szerelem paradicsomából.

Az őrizett leány nehány pereze az ifjú martaléka lesz; a szem elmondja a szemnek, a lehellet a lehelletnek, a sóhaj a sóhajnak, a szív a szívnek, a test a testnek, ölelés az ölelésnek ezt az érzelmet, ezt a szót. S úgy tetszik, mintha a zenében is csak ennek az egy szónak hatalmas hangja rezegne s mintha a levegő is ezt a zenét visszhangozná még az után soká . . . soká! . . . Szeretlek! . . .

* * *

Petyhüdt tagok bocsátkoznak nyugalomra.

Ránczos arc tekint még egyszer a fűkörbe: vajjon elég szép-e arra a mindennapi légyottra az alommal?

A patyolat-ponyola borongva reszket, hogy neki ilyen aszott testet kell ölelnie fiatal, meleg, duzzadt alak helyett. S Ámor vígalmából lebben az alvó felé s lábujjával megstimlja a homlokát. Hej! régen volt, midőn ajkaival csókolt reá szép álmokat.

S a vén kaczér megölelgeti az engedelmes, puha párnát s vértelen ajkai susogva ejtik:

Szeretlek!

* * *

Szóljak a szerelem tolvajairól, komédiásairól, örtlíjeiről, bőleseiről, királyairól, koldusairól, ibolyáiról, gyöngyvirág — és napraforgóiról?

A szín, a hang milliónyi, de az érzés, a szó egy. Midőn pillék ezieszának a napsugárban; midőn levél susog leveleknek; midőn piros ajkáról bugygyan ki a szó, mint a televénföld gazdag leveleiből az élelydús forrás!

Szeretlek! . . . Szeretsz? . . .

A felelet erre, legyen az bár tagadó vagy igenlő, vajmi ritkán — őszinte!

És én mégis szeretlek téged, te harnatba fűrdött, nefelejtszemű angyali teremtés! . . . Jules.

váriájuknak nincs párja. A ni a kilátást illeti, annak valóban hasonmását keresni is kell.

Azonban mindezt felülmúlja az a rendkívüli látvány, mely az 1011 méter magas Szitnyahegyről belátható. Gyönyörűség nézni a hegytetőt szaggatott, várfal-szerű, kecses szikla tömegével, melyre mintegy 500 kényelmes lépcső vezet fel, a tetőre pedig Koburg főherceg kegyéből egy remek pavillon építtetett.

Keletrre a völgyben Koburg főherceg Szent Antali kastélya fénylik. Délre a Mátra végpontjai tűnnek fel, majd a Vácsi s Szobbi hegyek, nyugotra Nyitra látható a kétágu Zobor hegygyel s a trencsénai s körmezei hegyek, északra Kőrmézbánya s Selmezbánya, ezekről jobbra Szilács fürdő, a lipői s gömöri hegyek, melyeknek hátterét a Királyhegy képezi s mindezeket túl a Magas Tátra égnek meredező csúcsai emelkednek.

Selmezbányáról érdekes hegyi pálya vezet le Garam-Berzenczére s a vasút fővonalában jobbra Zólyom eksi k. A Garam partján emelkedik történelmileg nevezetes vára, egykor fejedelmek tartózkodási helye, most pedig börtön helyiségül szolgál. Sie transit gloria mundi.

Zólyomtól azonban kövezzük a Garam folyót egész eredetéig.

A Garam a legkiesőbb vidékeken fut keresztül s az ország legszebb folyóinak egyike.

Zólyom felett az ismeretes Szilács fürdő köti le figyelmünket, innen nem messze Besztercebánya városa terül el.

A történelmi emlékek jeleit s a szellemi élet oly magas fokát látjuk itt párhuzamban, hogy e tekintetben kevés vidéki város van az országban, mely Besztercebányával versenyre kelhetne.

Leírt századokra emlékeztet a város kinézése, az első benyomás a szó szoros értelmében elragadó. A város fala, néhány bástyája még ma is szilárdul áll s hirdetője az itt végbement nagy eseményeknek. A vártemplom tereinek műkincset tartalmaz.

E szép várost körül övezi a legbájjóbb hegyvidék, hogy a mi szépet emberi kéz alkotott, a természet még szebbé tehesse.

A Garam mellett halad a vonat tovább, majd Zólyom-Lipese vára tűnik fel egy magaslaton s nemsokára elértek a vég állomást Zólyom Berez vasgyáraihoz.

Innen Breznóbányán keresztül folytatón a Garam mellett, végre Zólyom és Gömörmező határai találkoznak, hol a hegyek a fenyvesek remek példányai-val sűrűn vannak fedve.

Gömörben első nevezetes hely Pohorella, híresek vasgyárai, de legnevezetesebb Koburg főherceg kastélya pompás parkjával, melynek közepén a Garam rohamosan fut keresztül. A fenyőfák, bükkök, nyárfák óriási példányokban vannak képviselve, a virágok részei nyílnak, a zuhogó folyó, a esőrtető vizesékek szakítják meg az itteni esendőt s úgy vonz e szép hely magához.

Még néhány falun megyünk keresztül s Vereskőnél valóságos fenyves világban találjuk magunkat, Telgárt felett pedig az utak szétágaznak s itt felül 1000 méter magasságban a vizválasztó helynél egy felirat költi fel a figyelmet: „A Garam eredete”. És csakugyan az országot alatti hegyoldalból erősen bugyog ki a kristálytisza forrás, eredete az említett szép Garam folyónak.

A vidék a legelragadóbb, szembe a Királyhegy tornyosodik fel komor fenyveseivel s rengeteg dómjával elfedi északra a láthatárt.

Délkelet felé vezet a dobsinai ut a legpittoreskább vidéken keresztül, a mi csak gondolatok s Dobsinán és Rozsnyón keresztül haladva, keleti irányban Krasznahorka várát pillantjuk meg, mely különösen előnyös fekvésénél fogva, méltán nevezetes. Egyike ez ama váraknak, melynek fentartására a nemrég elhunyt gróf Andrássy Manó oly sokat áldozott, ki most itt a sír-boltban aluszsa az örök álmot. A kápolnában az Andrássyak özányja Szerey Zsófia íveg koporsóban századok óta megőrizte arczszíne fideségét.

A várban még számos régiség őriztetik s így általában a vár igen jó benyomást tesz, a várból igen szép a kilátás úgy a völgybe, mint a szép formájú hegyekre.

Most a hárskúti magaslatra megyünk fel, melyről úgy Gömör, mint Torna megye jórésze belátható s a szádellői völgy felé tereljük utunkat.

Itt egy természeti csodával állunk szemben, hol évezredekkel ezelőtől - valószínűleg vulkánikus erő folytán a hegység kettépedt. Most keskeny völgyben, patak mentén, kigyózó utakon lehet rajta keresztülhaladni s a fenséges szikla élek, a legfantasztikusabb formájú hegyrepedések, óriási vízasások gyönyört látványt nyújtanak.

Faluiska irányában a szádellői völgyet megkerülve, az Áji völgyön megyünk végig. Egyike ez a legregényesebb s legfestőibb vidékeknek; a turista szíve csak úgy dobog, ha e páratlanul szép völgyön elhalad. Szikla csoportok, vizesékek, gyönyört kilátások szemléletében telik el az idő.

Végre meredek magaslaton Torna vára lesz látható. Ha van vár, melyről el lehet mondani, hogy kedvező helyre épült, úgy az a tornai, mert mint őrszem tekint szét egy beláthatatlan területen s a kilátás innen az egész kirándulás koronája.

Az alatta elterülő város, a közeli síkság, a távolban a színek minden pompájában játszadozó hegyek kaleidoszkopszerű keppe valnak.

Ha van benned jámbor turista fogékonyság a természet örök szépségei iránt, úgy csak áldjad végzettedet, ha ennyi színek, ily regényes világnak nézéseiben gyönyörködhetel. Ne feledd azonban soha, hogy az élet csak akkor szép, ha azt okosan használjuk fel.

De más az élet, más a természet regényessége, élvezhetni mindeniket, ez az igazi boldogság netovábbja s míg amaz mulokony örömet és élvezetet nyújt, addig ez szívet, lelket nemesít, a kedély világra jótékonyan hat és emlékezte felejtethetlen marad.

László József.

Különfelek.

— **A M. K. E. Sz. O. köréből.** A hodrusbányai völgyben létesítendő nyaraló telepek ügyének pártolása ezelőből a Szitnyaosztály — mint ezt már lapunkban közöltük, — gr. Keglevich Bélához a nyaraló telepekre alkalmas helyek kizemelésére kiküldött ministeri biztoshoz felterjesztést intézett. E felterjesztésre a gróf úr az osztály elnökségéhez írt igen udvarias s jó indulatú átiratában azt válaszolja, hogy ministeri megbízatása arra terjed, miszerint a m. k. erdőuralmak területét tanulmányozza, ott nyaraló telepekre alkalmas helyeket kizemelve, s azok létesítése iránt javaslatokat terjeszsen be. S azért minálunk hivatalos minőségben, mint ministeri kiküldött egyelőre nem jelenhet meg, de ha a Szitnyaosztály úgy véli, hogy a hivatalos minőségéről eltekintve a gróf úrnak személyes megjelenése az ügy érdekében felelős, akkor ő a legnagyobb készséggel fog az osztály megkeresésének eleget tenni, és június hó folyamán körünkbe érkezik. Egyúttal felelő a gróf úr azt is, hogy a városunk vidéken felállítandó nyaraló telepek ügyét a földművelési minister ő nagyméltóságánál szóba hozta, a mikor is arról győződött meg, hogy az eszme a minister úr rokonszenvével találkozott, sőt támogatására is számolhatunk, a tervek, rajzolatok stb. ilyes, a nyaraló telepek létesítésénél hasznos segéd eszközök, — s munkaerők a központon — rendelkezésünkre fognak bocsátatni. S általan a gróf úr a legnemesebb jó indulatú biztosítja osztályunkat, hogy minden rendelkezésre álló erejéhez s tehetségéhez képest ügyünket előmozdítani fogja. A Szitnyaosztály elnöksége a gróf úr átiratára válaszolva, melegen megköszönte azon nagybecsű pártolást, melyben a gróf úr ügyünkben részvét, s egyúttal értesít őt arról, hogy a Szitnyaosztály a gróf úrnak városunkban való személyes megjelenését, a hivatalos minőségéről eltekintve is nagyrabecsüli, s őt körünkben bármikor a legnagyobb örömmel fogja látni. A nyaraló telepek létesítésére vonatkozó részleteket, s a földművelési ministeriumnál teendő lépéseket az osztály a gróf úrral való személyes érintkezésig függőben tartja. Mindezekből láthatjuk, hogy a villatelepek eszméje szépen halad előre, s a valószínűség, ha az eszmét közönségünk is felkarolja, a legjobb reménytel nézhetünk eleje. Ezzel kapcsolatosan megemlíti azt is, hogy a hodrusbányai völgynek könnyebben hozzá férhetővé tétele ezelőből a Szitnyaosztály megkereste a városi tanácsot, miszerint az alsó vöröskúti tónál fekvő s a város tulajdonát képező kerten keresztül egy gyalogút létesítést engedélyezze. Remélhető, hogy a törvényhatóság ezen, a közérdek előmozdítására irányuló kérelmet visszautasítani nem fogja.

— **A eszek fés-feloldása.** Az ifjú eszek ismét esinos kis botrányt csináltak a prágai kiállításán, ahol kiállítás a jelzőt: „Nix dajes.” Egy kiállításí vendég lőben ugyanis három észak-eszországi turista lilt és nemettül beszélt. Egy fiatal esch oda lepett hozzájuk és a következő megjegyzést tette: „A kiállítás esch, azért beszéljenek az urak esch nyelven.” Ezt a felszólítást a nemetek erelyesen visszautasították, mire több fiatal esch ment oda és töredezett németességgel azt követelték, hogy a kiállítás területét azonnal hagyják el, mert — **ugymond —** nincs megengedve, hogy a mi esch kiállításunkon nemettül beszéljenek. A kiutasított turisták községük előjáróságához fátíratot intéztek, amelyben elmondván az esetet, óva intik honfitársaikat a esch kiállítás megtekintésétől és maguk is rögtön elutaztak Prágából. Mult szombaton este pedig a kiállításí sörházban egy német társaságot hurrogatott le több fiatal esch, mivel nemettül szólították meg a pinezert. Erre a nemetek, hogy kikérüljék a nagyobb botrányt, eltávoztak a sörházból. A botrányokra vonatkozólag a következőket távirják Prágából: Az országos kiállítás esch és német látogatói közt történt s tetlegességű fajult összeállításról megjelent hírlapi közlemények alkalmasból a „Prager

Abendblatt” kijelenti, hogy az illető hatóságok megtették a bünvádi fejelentést. A bírósági tárgyalás az eset valódi lefolyását ki fogja deríteni és meg fogja állapítani, hogy ki a hibás és milyen súlyos a vétség.

— **Önk tüzoltóegyletünk** e hó 24-én tartott közgyűlésén a tisztviselők választása a következő eredményvel esett meg: Elnök Bernhard Adolf, alelnök Wankovits Lajos, pénztáros Fiedler Gyula, orvos dr. Tóth Imre. I. jegyzőnek segédtsíttí ranggal Ács József II. jegyzőnek segédtsíttí ranggal Ravasz Sándor, választmányi tagoknak: Péch Antal, Händel Vilmos, Clement Gyula, Ertl Vilmos, Grescho János, Hornyáczek István, Knezovits Adolf, Altman Imre, Pósch Károly, Szitnyai József, Tibély Vilmos, Weigl János. E hó 23-án pedig a századtilésen hadnagyoknak: Kaspárek Ede, Tellech István, Baker Alajos, szakaszvezetőknek: Langauer József, Marek Antal, Tandler Gyula, csapatvezetőknek: Horváth József, Gyurkovits András, Gasparik János, Zimerman Pál, Joerges Agost, Piccin Alajos, Sosko Mihály választatott meg.

— **Turisták figyelmébe!** A Szitnyára kirándulni szándékozó közönségnek van szerencsénk tudomására hozni, hogy a hegy tetőn az erdővel a vendégek olesó és jó ételekkel s italokkal látja el, továbbá, hogy a rosgrundi tónál valamit a szt. háromszag hegyen asztalok és lóczák vannak felállítva, végre, hogy az osztály tagjai számára alulírott alelnöknek jó tábortáncos áll rendelkezésre. id. Tirts Rezsó alelnök. Altman Imre titkár.

— **Borzasztó halál.** Balincson (Krassó Szörény-megyé) a mult heten megrendítő szerencsétlenség történt. Divald főerdész neje kert teendőkkel foglalatokodott s két éves kis lánykájá körülötte játszott. A gyermek kis idő mulva a kert félre eső részébe ment s tavozásközben bucsut tett anyjának: „Pápa mama; én elmegyek messze!” — Az anyja enyelegve viszonozta: „Pá, pá, kicsikém! — miközben tovább gyomlált. Később az apa is a kertbe ment s utána nézett gyermekének, de legnagyobb rémületre, nem találta sehol. Miután már mindent felkutattak, az utolsó pillanatban a trágya-gödör felé mentek. Ott aztán megtalálták a szerencsétlen gyermeket, ki már végvonaglásban volt. Mire kivették, megfuladt. Egy fölbillent deszkavégről esett a színtülig tele gödörbe a szegény gyermek. A szerencsétlen család iránt nagy a részvét. Ezt a lesújtó hírt olvassuk a városunkból származó és itt sokak által ismert családról. Igazi részvét kél e hír nyomán.

— **Magyar egyházi karének** mellett folyt le a confirmálás f. hó 24-én a helybeli fevang. templomban. A nő-s férfi énekesekből álló vegyes kar Herbst János tanító vezetése mellett igen szépen, szabatosan adta elő a vallásos szertartáshoz helyesen kiválasztott ünnepi éneket s nagyban emelte úgy a confirmáló növendékek, mint az összes hívek áhítat érzelmeit. Majd Krausz Adél és Joerges Ida kisasszonyok Vebor „Büvös vadászának imáját” adtak elő oly szép kivétellel, hogy ezének-kettős is melto hirdetője volt azon hatalomnak, mely az énekek lelket s szívet emelő s a vallásos érzületet felkeltő művészetben nyilvánul, s csak dícséretet érdemel Herbst János, evang. tanító azon törekvés, melynél fogva ezen hatalmat az ajtatos hívek lelki építésére s az isteni tisztelt fenségének emelésére érvényesíteni akarja. S hiszünk is, hogy buzgó törekvészt mindinkább nagyobb s ker fogja koronázni, s a meg most ugyan kevés számú, de lelkes énekesekből álló kar mindjobban erősödni fog. A szép igyekezet mindenesetre nagy mérvű pártolást érdemel.

— **A valetálók mulatsága.** Azon közbejött akadály folytán, hogy a III. éves erdész akademikusok már június-hó 6-án indúlnak el a nagy gyakorlatra, a valetások az erre a napra tervezett majálisukat is kénytelenek voltak megváltoztatni. Így most a valetá jun. 4. s a majális június-hó 5-én lesz megtartva.

— **Férfi mulatság.** Kedvező idő esetében Stein-gruben nagyközség egyestíve a Kórházutezai, Híbkai és Leányvári testver-egyletekkel Zeller Géza bíró vezetése mellett június-hó 1-én saját kebelében a Rovnyán mulatságos majális rendezni, — mely érdekes kivonulással kezdődik, s a változatos program folytán — versenyfutás, ugrás, lapdázás, és tűzijáték igen kedélyesnek ígérkezik.

— **A hivatalos nyelv.** Barcsay Miklos tartarjai (szebenmegyei) erdejéből az oláhok sűrűn lopkodták a fát. A esözék egyszer tetten érték két fatolvajt, mire Barcsay az olánsziami körjegyzőnel fejelentést tett és a tolvajok megbüntetését kerte. A körjegyző, a ki telvér dákóromán, nem is hederített a panaszra, a mi perze derekasán felbátorította a faorzó oláhokat, s ezek még jobban dészálták a Barcsay erdeit. A meglópot ekkor kérdőre vonta a körjegyző, de ez kategórikusan kijelentette (még pedig nemettül), hogy magyar nyelven tett panaszt nem létezőnek tekint, s ha a birtokos nem oláhl fordul hozzá, nem tárgyal. — S úgy is tett, a mint beszélt. Az oláhok pedig lopják a fát dícséretes buzgósággal, lankadatlan szorgalommal. Mi meg, az uralkodó

magyarok nagy hangon adogatjuk össze könyör adományként a memorandum költségeit, s mire vele elkészültünk, nemcsak a Baresay erdejének fái tűnnek el a mőczök fejszéinek esapása folytán, de még azt a szörványosanmutatózó rokonszenvet is kiírják dákórománjaink, külföldi journalistekai működésükkel, amit külföldön itt-ott tapasztaltunk.

— **Köszönet nyilvánítt.** Az engem és családomat ért súlyos veszteség alkalmából a részvetnek számom megható jelével találkoztam; lehetetlen ezért minden egyes részvetőnek külön-külön köszönetet mondanom; fogadják tehát mindazok, kik részvetőknek kifejezést adtak, ez úton legőszintebb köszönetemet. Selmeczbánya, 1891. május 27. Tóth Gáspár.

— **A helybeli iparos ifj. önk. köre** e hó 28-án alelnököt választott. Az ifjúságnak két jelöltje volt Friebert Mihály és Visnyovszky Dániel. A szavazásnak eredménye az lett, hogy Visnyovszky Dániel jutott az alelnöki székre. Érdekes volt a választási küzdelem az ifjúság között, amennyiben három pártra szakadtak. az egyik párt semleges maradt, mely ugyan legerősebben állott és csak ettől függött a győzelem; a semleges párti fiúk magok között határozták el, hogy melyik jelöltre szavazzanak, hogy a győzelem mindenesetre az övék legyen. Jó példát követett ezzel az ifjúság, hogy e mozgalmas választási jeleneteket nyilvánosan is demonstrálták miáltal az egyetli tagok is nem kis számban szaporodtak. A megválasztott alelnökben érdemes és odaadózték embert nyertek, mert ő az egyetli alapítása óta mindig buzgóan fáradozott az összesség érdekében. A megválasztott ellenpárt pedig lelje vigasztát abban, hogy az egyetli érdekeit kissé élénkítette és szolgálatot tett az ügynek. W.

— **Tolvaj asszony.** Tegnapelőtt az óváros egyik házába, az alatt, míg a házbéliek a kertben foglalatokdáltak, egy csavargó asszony bejött a ruházatkönyvből két szoknyát lopott ki, melyeknek egyikében 86 forint készpénz volt. A tolvaj csakhamar felfűdözte a szoknya tartalmát, a miért az írester már az udvaron eldobta, s csak az értékesébe illant el.

— **A lyceumi majális** múlt pénteken kintinően sikerült. A mulatni vágyó tanuló ifjúságok nem rettentette vissza az eső fenyegetése, s nem vette el kedvét a később bekövetkezett eső sem. Délután annál kitörőbb kedvvel élvezte a szép derült időben a táncz és felhőasztal kelmeit. Kisblye e mulatság színhelye nagyon beépült, vígadás mindenütt, és pohárszengés, a tánczterem zsúfolásig tömve tánczolókkal és tánczolni akarókkal. A tánczosnók száma jóval fölülmulta a tánczosokét. A közönség csak későn hagyta el a mulatság színhelyét.

— **Majálisok évadja.** A múlt hét egy napján szép időt jósó naptárom és a Sztinyasztyalg „legturistább” tagjának: alelnökének bizató szavára kirándultam Hodrus völgyébe. Gyönyörű idő volt, élet, virulat mindenütt, lelkemben is, az égbolton is derű, tiszta kétség. Tudom mohón gyűjtöttem az egészséges levegőt és én gyorsan haladtam a pázsiton. Egy órai igazi élvezet után, miközben nem egyszer ejtém ki koszorúim költőnk „Mi kék az ég, mi zöld a föld” találó szavait, egyszerre sötét árnyék vonul el a zöld földön, aminek okát megtudandó, felpillantok a magasba s ott látom annak az árnyéknak vetőjét egy óriási plakát alakú felhődarabban, mely rohamra rohant a kék egen elrejtett társaihoz, kiket csakhamar előhíva rejtekeikből fel órá mulva mint esőt bocsátani kész felleg ereszkedett alá és alább. E hirtelen változás előttem csodaszámba ment s meglepetésemben utra kerekedve, siettem a Vöröskuti-úton lefelé, a mennyire ezen az uton csak sietni lehet s nagyon megkönynyebűltem az első házhoz érve, a hol a hirtelen eső ellen védelmet véltem találni. Most már a természet előbb mutatott csodáján is gondolkodhattam, no meg alelnökömnek és naptáromnak eddig minden kirándulásommal megbízhatónak bizonyult jóslásán is. — A rejtelj megfűjtetlen maradt előttem egész a Sembery-ház kapujáig. Ide érve, megpillantám az előbb látott felhőszőnyegnek miniatüretjét egy kék plakát alakjában s fájdalmasan sohajtéék fel Ráchel siralmaival: „tudok mindent, oh jaj, jaj!” mert azon a plakátón a lyceumi majális vala hirdetve e hó 29-ére. Ki, miként én, két évtizeden át vetegét ügyet a városunkban tartatni szokott majálisok történetére, bizonyára ismeri a viszonyt a felhők járása és a lyceumi majálisok rendező bizottsága között. A kik pedig e fontos dologgal nem törődnek, azoknak megmondom, hogy két hosszú évtized alatt csak négy majális folyt le eső nélkül. Tehát arra van az ember kárhoztatva, hogy mielőtt amúgy igazándin csak egyszer ázhattik el, addig megáznia négyszer kell! Egyébirant pedagógiai szempontból ennek is van jó oldala, amennyiben az ifju annál jobban meg tudja majd becsülni később a ború után a derűt. Az első majális hírére egyszerre megrohanták a többi majálisok rendezői a helybeli nyomdát s lázas sietséggel tudatták a mulatni vágyó világgal programjukat, azon erős bizalmat rejtve szívükbe s a

Meghívó sorai közé, hogy az esős napot már kijelölték az első majális-bizottság; így hát az ezután következőknek már szép idejük leszen. — A gymnasiumé június 5-án, ezét meg a akademiájé ifjúság valetája követi. Majd a steingrubeni község vonal ki bandájával kumikus csoportban, magával vive kenyeret és sós szalonnát Baehus netán elavtó szójának fölkelésére. Ezzel nincsen vége a zöldben mulatozásoknak; mert jövő héten 9-én a Herbstisták (sic!), aztán a tüzoltok és iparos segédek stb. vonulnak ki a zöldbe. Vén Május! nagyon megőregedett már, hogy ily komor képet öltesz! miért teszed ezt? lám az ifjúság elfordul tőled s a kedvesebb Junius avatja föl majálisok és esirkehalálók évadjává!

— **Ritka műértelelem.** II. Mohamed szultán rendkívül kegyetlen ember volt; számos borszasztó tette bizonyítja ezt. Egyebek között Irene görög hercegnőt, a ki őt szépségével egy ideig lebiléncselte, saját kezével fejezte le, mivel a janicsárok azt állították, hogy a szultán kelletlenül több időt fordít a szép görög leányra s az ország dolgát elhanyagolja. Különböben a tudományt művészetet is kedvelte s mint az alábbi péld. da igazolja, „borszasztón” értett ezekhez. — Meghívta ugyanis Velenczéből Giovanni Bellini híres festőt s elhalmozta őt kifizetésekkel és kegyével. Több, vérengző jelenetet ábrázoló festmény között a szultán nagy figyelemmel vizsgálta a Sz. János leittott fejét, melyet Bellini a szultán részére lefestett. A szultán hosszabb figyelem után azon nézetét nyilvánította, hogy a nyakbőr azon a helyen, a hol a fej a törzstől elválik, nincs természetlenül festve. Bellini bátor volt ellenkező véleményen lenni. Erre a szultán oda szólítja egyik rab-szolgáját s minden teketória nélkül leittotta fejét damaszki szabályjával. — „Látod, hogy nekem van igazam?” — szolt diadalmas hangon a művészhez, rámutatva a szerencsétlen áldozat esonka nyakára. Bellini a rémülettől elájult s azontul sohase meréselt a szultánnal ellenkező véleményen lenni, mert az még esetleg az ő fejét is felhasználta volna művészeti argumentum gyánánt. És ezt a szultán „nagy-“nak nevezte a történelem, melynek lapjára egyébirant az is van írva, hogy ő foglalta el 1453-ban Konstantinápolyt s ezzel megvetette az európai Törökország alapját.

— **A Kereskedelmi Jog- és Ismeretek Tára** harmadik száma Dr. Róth Pál szerkesztésében változatos tartalommal megjelent. Gerő Victor tanár beható tárgyalás alá veszi a hazai vidéki takarékpénztárak szervezetét és annak hiányait számos adattal illusztrálja. Dr. Feichtinger Elek tengeri magánjogunkat a francia reformokhoz viszonyítva tárgyalja. Dr. Róth Pál a „Hitvatalból ézégőrlésről értekezik. A biztosítási rovatban figyelemre méltó ezikkeket találunk a biztosítás államosításáról és a biztosítás-államosítási törekvésekről hazánkban, az amerikai életbiztosító társaságokról, a rossz életbiztosítási risikokról stb. Az irodalom rovata nagyobb ismertetést kezd meg a külföldi szövetkezetekről.

— **Érdemes-e férjhez menni?** Ezt a kérdést tűzte ki nem ré megfűjtésre a „The Woman” angol újság s e kérdés legűgyesebb megfűjtőjének igen érdekes díjat tűzött ki: — egy eleven férjet. A pályázók nagyobb része a férjhez menés mellett nyilatkozott, kik a házasságot fiziológiai, társadalmi, nemzetgazdasági és vallásos szempontokból igen szükséges és szép intézménynek ismerték el. Egy pályázó azt emelte ki művében, hogy a férfi az által kiválóan nemesíti a nő jellemét, hogy nem bánuik vele mindig a legjobban; — mert minden szenvedés tisztítólag, nemesítőleg hat a jellemre. E felfogás ellen egy másik lady élénken tiltakozott, egyebek között azt állítván, hogy férj nélkül is lehet a nőnek igen szép jelene; tehát a házasság képtelenség, mert valóban nem érdemes egy egész életet át a férj szépségeihez alkalmazni a jellemfejlődést. A pályabírák a esinos jutalmat a legűgyesebb tollú pályázónak ítélték oda. Amde mi történék erre? Azok a pályázók, a kik a férjhez menés ellen írtak pályaművet, a szép szakállú pályadíj láttára formahibát fedeztek föl a jury tagok eljárásában, s így az eleven férj még mindig nem tudja, hogy a sok pályázó miss közül kinek ítélik oda, és azt sem, hogy a férjhez menés melletti vagy elleni párthoz tartozik-e az ő megnyerője.

— **Állandó székrekedés és lassú emésztés** ellen újabban egy növény-kivonat feltűnő sikerrel nyert alkalmazást. A neve Cascara sagrada, melyet egy californiai fa héjából állítanak elő, s az ősszes művelt államok jeles orvosi tekintélyei egybehangzónan nagyon ajánlatos, nem ingerlő, s a legesekélyebb fájdalom nélkül biztosan ható hajtó szernek állítják. — Drezdában Liebe Pál J. gyógyszerész borrhál egyes kivonatot állított elő belőle, mely az orvosoknak méltó tetszésével találkozik. E kivonat (angolul: Fluidextract) nélkülözzi a gyógyszerek indifferens elemeit, azoknak, valamint a borknak is csak jó tulajdonságait tartalmazva. Liebe „Sagrada-bora” gyengén fanyar ízű s minden legesekélyebb rosszul lét, vagy zavaró hatás nélkül a belek-

nek gyors működését idézi elő, miáltal egyuttal rendszeres székrelést okoz; az emésztést tehát nem zavarja meg mint a Senna, Tamarkéreg, vagy egyéb erősebb szeret, hanem azt elősegíti s erősíti. E mellett valami különös diétát sem kíván. Ha naponta két három kávéskanálnyi vesztünk belőle evés után, ez hosszabb időre biztosítja, a jó emésztést. E szert egyébirant, minden aggodalom nélkül hosszabbban kasználhatjuk s hapható minden jó hírnevű gyógyszerertárban. Selmeczbányán Sztankay F. gyógyszerertárban.

Nyilt-tér.

Ball-Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 6.35 per Meter — (ca. 300 versch. Dessins u. Farben) — vers roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Dépôt **G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. 3

885. sz. tlk. Árverési hirdetemény.

A selmezi kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy végrehajtási árverés ezen kir. járásbírószág területén lévő Gregan Ferencz, Gregan Mátyás, Gregan József, Mária, Anna, Zsuzsanna, Teréz és Ilonának az 1881. 60. t. cz. 156. §. alkalmazása mellett a kolpachi 7. számú tljk. A. I. sor szám alatt bevezetett 6 számú ház, udvarra 160 forint, Gregan Mátyásnak az A. I. 2. 6. sorszámu fekvőségből illető 1/4 részére 265 forint 25 kr. az azután járó 69. számú tljk. A. I. 1. 59. sor szám alatt foglalt erdő, legelő illetőségeknek 10 forint — adószertint megállapított becsárakban — Ernst Lipótnak 300 forint tőke és járuléknak kielégítése végett a selmezi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóságnál az 1891. évi június-hó 17-én reggeli 9 órára azzal tűzött ki, hogy a fentebbi fekvőségek becsárak alul is — utóajánlatnak fentartása mellett — eladatni fognak.

Kikiáltási árak a fentkített adószertint becsárakban.

Árverezni szándékozóik tartoznak a kített becsáraknak 10% készpénz vagy óvadékképes értékpapírokban az árverésnek megkezdése előtt bánatpénzzel letenni.

Az árverési feltételeknek többi pontjai ezen eljáró telekkönyvi hatóságánál vagy a kolpachi községi bíró házában megtekinthetők.

Selmeczen, 1891. évi május-hó 10-én.

Heyder, kir. jbró.

A Vnűtskő-féle házban a most Matz Ferencz fodrász által bérelt helyiség, augusztus hó 9-étől kiadó.

Eladó egy 2 méter széles és 2-20 méter hosszú vászonyponya oldalsarkokkal kifizetésre vasrudakkal, boltihelyiség vagy kertben alkalmas, ára 10 forint. Czim a kiadóhivatalban.

ÜGYNÖKÖK
törvényileg megengedett sorsjegyek részleltfizetés melletti eladására általunk a mellett mindenhol felvétetnek. Fővárosi váltóüzlet társaság ADLER és Tsa Budapest, Fűrdő- és Dorottya-utca sarkán.

Házeladás.

A kórház-utczai 69. számú, egészen újra kijavított ház, igen szép kerttel, melyben kintinő forrás-vizet adó kut van, szabad kézből eladó. Fizetési feltételek igen kényelmesek.

Közelebbi felvilágosítást ad

HUBER JÓZSEF,

v. tornatanító.